

[Udenrigsministeren.]

internationale Landbrugsorganisation, har haft et endog meget stort Antal Ansøgere, og det er klart, at man i de ministerielle Kontorer, der beskæftiger sig hermed — jeg for mit Vedkommende kender jo mest til det, der foregaar i Udenrigsministeriet —, er ivrige efter at præsentere saadanne Kandidater til de forskellige internationale Kontorer, som kan have Chancer for at blive ansat, og hvis Kvalifikationer er tilstrækkelige, og som vi fra hjemlig dansk Side kan være tilfredse og glade ved at sende ud.

Det hele er paa mange Maader i sin Vorden med Rekruteringen til disse nye internationale Apparater, men jeg kunde dog paa den Foranledning, det ærede Medlem giver, maaske have Lov til at nævne, at flere Danske allerede er eller er ved at blive ansat i De Forenede Nationers Sekretariat i ikke helt ubetydelige Stillinger. Jeg tænker paa Afdelingschef H. C. Andersen fra Finansministeriet, som skal have Ansvar for De Forenede Nationers Budget. Det er sikkert ikke blot en rent talmæssig eller rent administrativ Opgave, Afdelingschefen der faar, men jeg tror ogsaa, han faar en Stilling, som det vil være af Interesse for hans Hjemland, at han har.

For nylig har en af de fremragende yngre Embedsmænd i Udenrigsministeriet, Dr. Seerup, faaet Tilbud om en Ansættelse i Sekretariatet for Sikkerhedsraadet, og Dr. Seerup rejser om ganske kort Tid til New York. Desuden har vi netop i Dag faaet Meddelelse om, at andre danske Embedsmænd og andre vil kunne blive ansat i De Forenede Nationers Sekretariat, og hvad specielt UNESCO angaar, gælder det samme, at vi maa være interesseret i at faa kvalificerede Danske knyttet til det permanente Kontor, hvor der i Øjeblikket er ansat to Danske, Hr. Ravnholt og Frk. Hasager.

Maa jeg i denne Sammenhæng have Lov til at sige, at Danmark har visse store Traditioner inden for det intellektuelle Samarbejde at se tilbage paa. Jeg nævnte før, at vi i 1924 nedsatte en temmelig stor Kommission, som skulde tage sig af det intellektuelle Samarbejde. Jeg kunde ogsaa nævne Eksistensen af Rask-Ørsted Fonden og den Virksomhed, Fonden udfolder netop internationalt, og jeg kunde nævne blot to Navne som Niels Bohr og N. E. Nørlund for at minde om, hvad Danmark aktivt har betydet allerede inden Oprettelsen af UNESCO. Man kunde ogsaa nævne, at vi efter Krigen har søgt at give vort praktiske

Bidrag, f. Eks. ved at skaffe udenlandske Videnskabsmænd og Studenter Lejlighed til at virke her i Landet inden for deres Videnskab ved Laboratorier og ved Universiteter. Det er for øvrigt ikke et Omraade, der er indskrænket til Efterkrigstiden, men det begyndte, som bekendt, i større Omfang, allerede da de nationale Forfølgelser satte ind i Tyskland. Jeg kunde nævne som typisk Efterkrigstids-Virksomhed, at man fra dansk Side har stillet Bøger til Raadighed for Biblioteker, der er ødelagt eller har lidt Skade under Krigen i Udlandet, og at der er Spørgsmaal om at trykke Skolebøger for Børn i Polen. Jeg kunde ogsaa nævne, at paa UNESCO's Møde, som finder Sted i London i disse Dage, har den danske Repræsentant, Professor Jacob Nielsen, stillet Forslag om, at der skulde gøres noget effektivt for at samle Resterne af de jødiske Bøger, som endnu findes i Tyskland, Resterne af den jødiske Litteratur; der menes endnu at være nogle faa Millioner Bind. Endvidere er det foreslaaet, at man burde oprette et Studiecetrum i København for jødisk Litteratur i Tilknytning til det meget store jødiske Bibliotek, vi allerede har.

Jeg er enig med de ærede Ordførere, som har kritiseret det sproglige i Traktaten, og jeg tror, at jeg før sagde, at nogle af de Sætninger, der staar, navnlig i Indledningen, ligger dansk Tænkemaade lidt fjernt i den Forstand, at det er lidt uvant for os at se saadanne Postulater af etisk eller historisk Art som Bestanddel af en international Traktat. Men for dem af de ærede Medlemmer, der ikke maatte synes om det, er det da en Trøst, at de kun fremtræder som Begrundelse for Traktatens egentlige Bestemmelser, og at de højst kan indeholde Bidrag til de egentlige Bestemmelseres Fortolkning.

Starcke: Jeg vil gerne have Lov til ganske kort at sige til den højtærede Udenrigsminister, at det vidtstvævende i mine Udtalelser kom af Indledningen til denne Overenskomst, som den højtærede Udenrigsminister har forelagt. Jeg ved godt, at denne Indledning ikke bærer Spor af den højtærede Udenrigsministers Aandstype — saa vilde den være blevet mere nøgtern —, men det er dog den højtærede Udenrigsminister, der ligesom haandterer Instrumentet ved at forelægge Overenskomsten. Derfor synes jeg, det har været berettiget at gaa igennem, hvad der egentlig er Luft, og hvad der egentlig er Realitet i disse Ord. Naar endelig den højtærede Udenrigsminister mener at kunne reducere mit Indlæg ved at nævne, at jeg